

[Himmelstrup.]

omtalt de Betæneligheder af udenrigs-politisk Art, der knytter sig hertil, væsentlig med Hensyn til Bestemmelserne i Oslo-Konventionen, og den højtærede Finansminister har allerede svaret herpaa, idet han udtalte, at den foreslaaede Forhøjelse alene er gennemført af Hensyn til fiskale Interesser, og at den derfor maa kunne gennemføres paa den pludselige Maade, der her er Tale om.

Jeg vil dog heroverfor gerne gøre opmærksom paa, at under tidligere Forhandlinger om en Forhøjelse af Frugtolden, saadan som vi kender det fra 1926 og 1927 og ogsaa senere, har i det mindste Forslagsstilleren — det har været det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt — altid motiveret en Forhøjelse specielt af Tolden paa Frugt som en ren og skær Beskyttelsesforanstaltning, idet han netop har fremhævet, at i det Øjeblik, man derigennem kunde sikre sig et Marked — og det er jo det, som det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt har ment kunde gøres ved Told —, vilde man være i Stand til at producere den paagældende Vare her i Landet.

De Toldændringer, som jeg her har omtalt, foreslaas for derigennem at skaffe Midler til Støtte til Landbruget. Det er nu imidlertid vor Overbevisning, at man langt lettere vil kunne yde Landbruget Støtte end ad den Omvej, der er Tale om her, og det er ganske simpelt ved Nedsættelse af den Toldbeskyttelse og den Beskatning, som Landbruget er ude for derved, at den allervæsentligste Del af Landbrugets Produktionsmidler er toldbeskyttede og toldbeskattede. Det er et Forhold, som vi fra Venstres Side under de Overvejelser, som er gaaet forud for Udarbejdelsen af Partiet Venstres Kriseforslag, ogsaa har haft Opmærksomheden henvendt paa, og ærede Medlemmer vil se, at vi har stillet som Ændringsforslag til Overenskomstens §§ 17 og 18 et Underændringsforslag, som netop tager Sigte paa at ophæve den bestaaende Beskyttelse for de Produktionsmidler, som er særlig anvendt indenfor Landbruget og indenfor Fiskeriet.

Formaalet hermed er jo det, at man vil søge at øve en Retfærdighedshandling overfor Landbruget ved at ophæve den negative Beskyttelse, som dette Erhverv ene af alle Erhverv har været udsat for gennem en Række Aar, et Forhold, som man fra Partiet Venstres Side tidligere har været opmærksom paa og saa vidt muligt har forsøgt at realisere gennem Nedsættelsen

af bestaaende Beskyttelsessatser eller gennem Ophævelsen af Tolden paa saadanne Varer, der ikke produceres her i Landet, og hvor Tolden udelukkende er en Finanstold.

Hertil er jo kommet dette, at Repræsentanter for det samlede danske Landbrug, Husmands- og Landboforeningerne, under de Forhandlinger, der fandt Sted i Foraaret og Sommeren 1931, ogsaa har haft Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold, og i de Henvendelser til Offentligheden, der foreligger, har man netop peget paa, at Tiden nu var inde til at ophæve Tolden paa Landbrugets Driftsmidler. Det er det, Venstre nu har stillet Underændringsforslag om til Overenskomstens §§ 17 og 18.

Det er det, vort Forslag tager Sigte paa. Jeg skal ikke gennemgaa det i Enkelt-heder, men kun sige, at det gaar ud paa, at de større Landbrugsmaskiner, der endnu efter den bestaaende Toldlov er beskattede og beskyttede med en Sats af 5 pCt. — det gælder saaledes Tærskværker, Saamaskiner, Kagebrækkere, Roeraspere, Roeskerere og en hel Række andre —, skal gøres toldfri. Vort Forslag gaar endvidere ud paa, at alle de større Redskaber som Plove, Harver, Tromler, Hesteriver, Kultivatorer, Radrensere, Kartoffeloptagere med flere, som under de nuværende Forhold er belagt med en Told af 3 Ø. pr. kg, ogsaa skal gøres toldfri, og endelig gaar vort Forslag ud paa, at hele Rækken af de smaa Redskaber for Landbruget som Spader, Skovle, Økser, Græbe o. s. v., som under de nuværende Forhold maa bære en Told af 8 Ø. pr. kg, ogsaa skal gøres fri.

Man kunde maaske rejse det Spørgsmaal, om ikke de statsfinansielle Forhold vilde vanskeliggøre en Gennemførelse af saadanne Foranstaltninger. Jeg tror dog ikke, en saadan Indvending med Rette kan gøres, idet Forholdet er dette, at den danske Industri, til Held baade for Industrien og for Landbruget, fremstiller særdeles fortræffelige Varer, og efterhaanden har den erobret den overvejende Del af det Marked, der her er Tale om, saaledes at Statens finansielle Interesse i disse Toldsatser i Virkeligheden er meget ringe.

Men for Landbruget betyder det en hel Del, at Prisen paa den allervæsentligste Del af dets Produktionsmidler forhøjes helt eller delvis med det Beløb, som Tolden udgør, og i en Krisetid som denne har man fra Venstres Side ment, at det var rigtigst at støtte Landbruget ved at ophæve denne Told og derigennem give Mulighed for en Nedsættelse af de Udgifter, som er forbundet